സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം VIII

കെ. ദാമോദരൻ

16. ചരിത്രപരമായ ഒരവലോകനം

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം VIII

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

16 ചരിത്രപരമായ ഒരവലോകനം 1

16

ചരിത്രപരമായ ഒരവലോകനം

ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി കേരളക്കരയിലെ മലയോരങ്ങളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും ജീവിച്ചിരുന്ന ശിലായുഗമനുഷ്യരുടെ പ്രാകൃതോപകരണങ്ങൾ പലതും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കല്ലുകൊണ്ടുള്ള പലതരം ആയുധങ്ങളും മറ്റുപകരണങ്ങളും പല വലുപ്പങ്ങളിലുമുള്ള ഒട്ടനവധി മൺപാത്രങ്ങളും അവയിലുൾപ്പെടുന്നു. ജിജ്ഞാസുക്കളുടെ പരിശോധനയ്ക്കായി തിരുവനന്തപുരത്തിലെയും മദ്രാസിലെയും മ്യൂസിയങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ പ്രാകൃതോപകരണങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചരിത്രാതീതകാലങ്ങളിലേയ്ക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നവയാണ്. ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പ്രകൃതിശക്തികളോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് വില്ലും അമ്പുമായി കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടിയും പ്രാകൃതരീതിയിൽ ഫലമൂലങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും മറ്റും കൃഷി ചെയ്തും ജീവിച്ചു പോന്ന പൂർവ്വനിവാസികളുടെ ആയുധങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളുമാണ്.

അതിപ്രാചീനരായ ആ പൂർവ്വനിവാസികളുടെ കാലത്ത് കേരളക്കരയിൽ പ്രാകൃത കമ്യൂണിസമെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയാണ നിലനിന്നിരുന്നത്. ഉള്ളവനെന്നും ഇല്ലാത്തവനെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരും സമന്മാരായിരുന്നു. മർദ്ദകനും മർദ്ദിതനുമില്ല; രാജാവും പ്രജയുമില്ല. എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും എല്ലാവരുടേയും കൂടിയായിരുന്നു. കൂട്ടായി അദ്ധ്വാനിയ്ക്കുക, കൂട്ടായി അനുഭവിയ്ക്കുക—ഇതായിരുന്നു സമ്പ്രദായം. രക്തബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഗോത്രങ്ങളും കലങ്ങളുമായിട്ടാണ് ജനങ്ങൾ സംഘടിച്ചിരുന്നത്. മാതൃമേധാവിത്വപരമായ കൂട്ടുകുടുംബമായിരുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹ്യഘടകം. രക്തബന്ധമുള്ളവരെല്ലാം ഒരു തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ ആൾ തറവാട്ടിലെ കാരണവരാണ്. പ്രായം കൂടിയ ആളെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ബഹുമാനിയ്ക്കപ്പെടുകയും ആദരിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുപോന്നു. തറവാട്ടുകാരണവന്മാരുടെ കൂട്ടമാണ് (സഭ) ഗോത്രത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. ജനങ്ങളെ ഭരിയ്ക്കുന്ന പ്രത്യേകമായ സംഘടനകളോ പട്ടാളം, ജയിൽ തുടങ്ങിയ മർദ്ദനോപകരണങ്ങളോ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരമ്പരാഗതങ്ങളായ ആചാരങ്ങൾ, കാരണവന്മാരോടുള്ള ആദരവും ബഹുമാനവും, കാരണവന്മാരുടെ സ്വാധീനശക്തിയും പ്രാമാണികത്വവും, കൂട്ടായ തീരുമാനങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം—ഇവയാണ് സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്.

കേരളത്തിലിന്നും നാമാവശേഷമായിട്ടില്ലാത്ത ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരുടേയും ഗോത്രജാതിക്കാരുടേയുമിടയിൽ ഈ പ്രാകൃതമായ സാമൂഹ്യഘടനയുടെ ചില അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകാതെ നിലനില്പുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പ്രാകൃത നിവാസികളുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി വസ്തുനിഷ്ഠമായും ക്ലേശകഷ്ടമായും പഠിച്ച് ഒട്ടനവധി ലേഖനങ്ങളും ഏതാനും ഗ്രന്ഥങ്ങളുമെഴുതിയിട്ടുള്ള ശ്രീ. എൻ. ഏ. കൃഷ്ണയ്യർ നമ്മുടെ മലയോരങ്ങളിൽ പ്രാചീനഗോത്രസംഘടനയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ ചില അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന ഉദാഹരണസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നു. കാണിക്കാർ, മലങ്കറവന്മാർ, മലപണ്ടാരങ്ങൾ, ഉള്ളാടന്മാർ, മലയരയന്മാർ, മന്നന്മാർ തുടങ്ങിയ കാട്ടുജാതിക്കാർ ഇപ്പോഴും രക്തബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂട്ടം കൂട്ടമായിട്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഗോത്രങ്ങളുടെ തലവന്മാരും കാരണവന്മാരുടെ കമ്മിറ്റികളുമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് മലയന്മാരെപ്പറ്റി ശ്രീ. കൃഷ്ണയ്യർ എഴുതുന്നതു നോക്കുക.

> 'മലയന്മാർക്ക് ഇരുപതോ മുപ്പതോ വീട്ടുകളടങ്ങിയ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഓരോ മൂപ്പനുമുണ്ട്. അദ്ദേഹമാണ് എല്ലാ ആഘോഷങ്ങളുടേയും അദ്ധ്യക്ഷത വഹിയ്ക്കുന്നത്. വയസ്സന്മാരുടെ ഒരു കൗൺസിലിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം സമുദായത്തിലുണ്ടാകുന്ന കശപിശകൾ പരിഹരിയ്ക്കുകയും കുറ്റക്കാരെ പിഴ ചുമത്തിയോ ഭ്രഷ്ട് കല്പിച്ചോ ശിക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കലത്തിന്റെയാകെ തലവന്ന് പണിക്കൻ എന്ന സ്ഥാനമാണുള്ളത്... അവർ യാതൊരു നിയമത്തേയും അംഗീകരിയ്ക്കുന്നില്ല. നിയമങ്ങളെ അവലംബിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യവും അവർക്കു നേരിടാറില്ല.

ഉള്ളാടന്മാരെപ്പറ്റി ശ്രീ. കൃഷ്ണയ്യർ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

> 'കലത്തിന്റെ (ട്രൈബിന്റെ) സമിതിയിൽ കലത്തിലെ പ്രായമുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളുമടങ്ങുന്നു. ഒരു തലവനുണ്ട്. മൂപ്പൻ എന്നാണദ്ദേഹം വിളിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് പൊനമ്പൻ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സഹായിയുണ്ട്. വിവാഹാഘോഷങ്ങളിലും ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളിലും മറ്റും അദ്ധ്യക്ഷത വഹിയ്ക്കുന്നതും കലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ തർക്കങ്ങളും പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹമാണ്'.

കാടരുടെ ഇരുപതോ മുപ്പതോ കുടികൾ ചേർന്നതിന് ഒരു പതിയെന്ന പറയുന്നു. പതിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഒരു മൂപ്പന്റെ കീഴിലാണ്. ഇതുപോലെ പ്രാകൃതനിവാസികളുടെ ഓരോ കലത്തിനും ഓരോ തലവനുണ്ട്. കാണിക്കാരുടെ തലവന്റെ പേർ മുതുകാണി എന്നാണ്. മലങ്കറവന്മാരുടെ നേതാവ് ഉരളിയാണ്. മലപണ്ടാരങ്ങളുടെ തലവൻ മൂപ്പനാണ്. മലപ്പുലയരുടേത് അരശനും വേടന്മാരുടേതു സ്ഥാനിയുമാണ്. ഇതുപോലെ മറ്റെല്ലാ ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാർക്കും സ്വന്തം സ്വന്തം മൂപ്പന്മാരുണ്ട്.

ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യവും മതപരവും ഭരണപരവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും മേൽനോട്ടം നടത്തുന്നത് വയസ്സായ കാരണവന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റികളും കൗൺസിലുകളുമാണ്.

സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റേയും കച്ചവട ബന്ധങ്ങളുടേയും ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടേയും ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും മറ്റും ആക്രമണങ്ങൾ പ്രാകൃതനിവാസികളുടെ ഈ പ്രാചീന സാമൂഹ്യഘടനകൾക്ക് ഒട്ടൊക്കെ കോട്ടം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. എങ്കിലും അവയെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ മറ്റെല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലേയുമെന്നപോലെ കേരളക്കരയിലേയും പ്രാചീന നിവാസികൾ വർഗ്ഗസമരങ്ങളും ഭരണകൂടങ്ങളുമില്ലാത്ത പ്രാകൃതകമ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചു പോന്നതെങ്ങിനെ എന്ന ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

അതിപ്രാചീനകാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന പ്രാകൃതമായ ഈ ഗോത്രഭരണ വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയാണ് 'കുടുംബത്തിന്റെയും സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും ഉത്ഭവം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏംഗൽസ് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയത്:

> 'ഈ ഗോത്രഭരണഘടന അതിന്റെ ശിശുസഹജമായ ലാളിത്യംകൊണ്ട് ആശ്ചര്യജനകമായ ഒരു ഭരണവ്യവസ്ഥയാണ്. പട്ടാളമില്ല, പോലീസില്ല, പ്രഭുക്കളില്ല, രാജാക്കന്മാരില്ല, ഗവർണ്ണർമാരില്ല, ന്യായാധിപന്മാരില്ല, ജയിലുകളില്ല, കേസുകളില്ല—എന്നിട്ടും, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ക്രമത്തിലങ്ങിനെ നടന്നുപോകുന്നു. കശപിശകളും തർക്കങ്ങളും തീർക്കുന്നത് ഗണങ്ങളോ കലങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ഗണങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിലോ ആണ്. [illegible] ... ദരിദ്രരും ആവശ്യക്കാരുമുണ്ടാവാനിടയില്ല. ... എല്ലാവരും സമന്മാരും സ്വതന്ത്രരുമാണ്.'

ഈ പൊതുനിയമം കേരളത്തിനും ബാധകമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രാകൃതകമ്യൂണിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ സവിശേഷതകളെപ്പറ്റി ശ്രീ. കെ. മമ്മൻ തന്റെ 'കേരള കൾച്ചർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതുന്നു.

> 'ഗ്രാമസമൂഹത്തിന്റെ നാല് സവിശേഷതകൾ എടുത്തു പറയത്തക്കവയാണ്. ഒന്നാമത്, രക്തബന്ധമായിരുന്നു സമുദായത്തിന്റെ അടിക്കല്ല്. രണ്ടാമത്, കൂട്ടത്തിലെ കാരണവന്മാരുടെ ഒരു സമിതിയാണ് ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. മൂന്നാമത്, നിലം സമുദായത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും പൊതുസ്വത്തായിരുന്നു. അവസാനമായി, പ്രാചീനഗ്രാമസമൂഹവ്യവസ്ഥ പൊതുവായ ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.'

എന്നാൽ, കാലക്രമത്തിൽ പ്രാകൃതമായ ഈ ഗോത്രഭരണവ്യവസ്ഥയ്ക്കു പല മാറ്റങ്ങളുമുണ്ടായി. ഉല്പാദനശക്തികളുടെ വളർച്ചയും സ്വത്തുക്കൾ വർദ്ധിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കൃഷിയും കൈത്തൊഴിലുകളും കൈമാറ്റങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്വാനവിഭജനത്തിന്റേയും കൊള്ളക്കൊടുക്കകളുടേയും അഭിവൃദ്ധിയുടേയും ഫലമായി ഗോത്രവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലെ ഐക്യവും സമത്വവും ഛിന്നഭിന്നമാവാൻ തുടങ്ങി. വ്യത്യസ്ത ഗോത്രങ്ങളിലേയും വ്യത്യസ്ത കുടുംബങ്ങളിലേയും അംഗങ്ങൾ രക്തബന്ധത്തെ വകവെയ്ക്കാതെ തൊഴിലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടാൻ തുടങ്ങി.

കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതോടുകൂടി പട്ടണങ്ങളുയർന്നുവന്നു. കേരളക്കരയിലും മറ്റു തെന്നിന്ത്യൻ ഭൂപ്രദേശങ്ങളിലും ആദ്യമായി പട്ടണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് സംഘം കൃതികളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. പി.ടി. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ തന്റെ 'ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി തമിൾസ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ഭൂവിഭാഗത്തിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളും മറ്റൊരു ഭൂവിഭാഗത്തിലെ ഉല്പന്നങ്ങളും തമ്മിലുള്ള കൈമാറ്റം വളർന്നു. പട്ടണങ്ങൾ ആദ്യമായുയർന്നുവന്നത് അവിടെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമുള്ള ഉപ്പ് നെയ്തൽ എന്ന വിളിയ്ക്കപ്പെടുന്ന കടലോരപ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഉൽപ്പാദിപ്പിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. അവ വണ്ടികളിലായി മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നു. [illegible] മുല്ലപ്രദേശങ്ങളിൽ പലതരം ധാന്യങ്ങളും പാൽ, നെയ്യ് മുതലായവയും ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു. കന്നുപ്രദേശങ്ങളിൽ തിന, മാര, തേൻ മുതലായവ സുലഭമാണ്. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഈ ഉല്പന്നങ്ങൾ കൈമാറ്റപ്പെട്ടു. ഇതിനുവേണ്ടി [illegible] പട്ടണങ്ങൾ വളർന്നുവന്നു. [illegible]

ഇങ്ങിനെ ഉയർന്നുവന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ വിഭിന്ന തൊഴിലുകളിലേർപ്പെട്ട വ്യത്യസ്തവിഭാഗങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നു. [illegible] ഗോത്രവ്യവസ്ഥയുടെ കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥയുടെ തകർച്ചയുടെ [illegible] സാമ്പത്തികമായി അസമത്വം വളർന്നു. ഏംഗൽസ് എഴുതുന്നു:

> 'ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഗോത്രവ്യവസ്ഥയുടെ കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായി വ്യക്തികൾക്ക് പുതുതായി ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കളെ സംരക്ഷിക്കുകയും [illegible] ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം. [illegible] ഈ സ്ഥാപനം ഉയർന്നുവന്നു. ഭരണകൂടം കണ്ടുപിടിയ്ക്കപ്പെട്ടു.'

ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഗോത്രങ്ങളും കലങ്ങളും തറവാട്ടുകാരണവന്മാരുടെ ഗോത്രസമിതികളും ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ട് തിരോഭവിച്ചു എന്നല്ല. [illegible] ഇതിനിടയിൽ അധികാരം ഗോത്രങ്ങളുടെ തലവന്മാരുടെയും കാരണവന്മാരുടെയും കൈയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. [illegible] രക്തബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യഘടനകളുടെ സ്ഥാനത്ത് [illegible] പുതിയ വിഭജനങ്ങളുണ്ടായി. [illegible] ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥരായ ചിലർ മറ്റുള്ളവരെ ചൂഷണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. [illegible] തിരമാനങ്ങളെടുക്കാതെ ചെയ്തു.

ആദ്യകാലത്ത് സമുദായത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പ്രായപൂർത്തിയെത്തിയ മുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, വർഗ്ഗവ്യത്യാസങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചതോടെ [illegible] ജനാധിപത്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു. [illegible] ഗോത്രസമിതികൾ നാമമാത്രമായി.

എന്തെങ്കിലും കാരണത്തിന് കലങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ യുദ്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ [illegible] സൈനികശക്തിയുള്ളവർ [illegible] നാടുവാഴികളും രാജാക്കന്മാരുമായി. [illegible] ഇങ്ങിനെയാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

അപ്പോൾ, വർഗ്ഗസമുദായത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1. സ്വന്തപക്ഷക്കാരുടെ കൈയിൽ സ്വത്തുക്കളുടെ കേന്ദ്രീകരണം.
2. രക്തബന്ധത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള കല്ലോട്ടുകളുടെ ഭൂവിഭാഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ വിഭജനം.
3. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന വേറിട്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു പട്ടാളം കൂടിയായ ഭരണകൂടം.

കേരളക്കരയിലേയും മറ്റു തെന്നിന്ത്യൻ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിലേയും പ്രാകൃതരായ കലങ്ങളുടെ പരിണാമത്തെപ്പറ്റി [illegible] രാജാക്കന്മാരും [illegible] ഉണ്ടായതെങ്ങിനെയെന്ന് [illegible] ചേര-ചോള-പാണ്ഡ്യ രാജാക്കന്മാരുടെ [illegible] ചരിത്രം [illegible].

ചേരചോള പാണ്ഡ്യരാജ്യങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാർ ആവിർഭവിച്ചതിനുമുമ്പ് [illegible] ഗ്രാമസഭകൾ [illegible] പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഏ. ശിവരാജപിള്ള തന്റെ 'ക്രോണോളജി ഓഫ് ദി എർലി തമിൾസ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ [illegible] നോക്കുക:

> '[illegible] ഗ്രാമസഭ [illegible] രാജാവിന്റെ കീഴിൽ [illegible] ഗ്രാമസമൂഹങ്ങൾ [illegible].'

പഴയ മട്ടിലുള്ള ഇത്തരം സമുദായസ്ഥിതി [illegible] അവശിഷ്ടങ്ങൾ [illegible] കാണാമെന്നാണ് ശിവരാജപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായം.

രാജാവിന് കോൻ എന്നും പറയും. കോൻ എന്ന വാക്കിന് ആട്ടിടയൻ എന്നാണർത്ഥം. കോൽ (അല്ലെങ്കിൽ വടി) എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണത്രേ കോൻ എന്ന വാക്കുണ്ടായത്. രാജാവിന്റെ ചെങ്കോൽ ഇടയകോലിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും [illegible] ക്രമത്തിൽ രാജാക്കന്മാരായി മാറിയത് എന്നാണ് ഇതു സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നത്.

ചേര-ചോള-പാണ്ഡ്യന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തെപ്പോലെയും സമുദായം വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭജിയ്ക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സംഘകൃതികളിലും [illegible] തോൽക്കാപ്പിയത്തിലും [illegible] ക്രിസ്തുവർഷം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്ത് [illegible] ക്രിസ്ത്യൻ പണ്ഡിതനായ ടോളമി [illegible] എഴുതുന്നു:

> 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ടോളമിയുടെ) വിവരണങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് അക്കാലത്തെ തെന്നിന്ത്യ പരമ്പരാഗതക്കാരായ മൂന്ന രാജാക്കന്മാരുടെയും ഒട്ടനവധി സാമന്തരാജാക്കന്മാരുടെയും കീഴിൽ വിഭജിയ്ക്കപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്നു എന്നാണ്. [illegible] രാജ്യങ്ങൾ [illegible] ചെറിയ ചെറിയ ഭാഗങ്ങളായി [illegible]'

ക്രിസ്തുവർഷം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തിനുശേഷം കാണി ചേരോപാണ്ഡ്യ രാജ്യങ്ങളുടെ അധികാരശക്തി [illegible] ക്രിസ്തുവർഷം ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് [illegible] സംഘകൃതികളിലെ വിവരണങ്ങളിൽ [illegible] രാജാക്കന്മാരുടെ [illegible] ചേര രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യത്തിലായിരുന്നു. [illegible] പെരുമാക്കന്മാർ [illegible] ഭരിച്ചിരുന്നു. [illegible] നാടുവാഴികളും [illegible] ഭരണം നടത്തി.

പക്ഷേ, അപ്പോഴും ആഭ്യന്തരഭരണകാര്യങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാർക്ക് [illegible] ഗ്രാമസഭകൾ [illegible] ഗ്രാമീണതലത്തിലുള്ള [illegible] പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഗ്രാമം, അല്ലെങ്കിൽ ഊര്, അല്ലെങ്കിൽ തറ ആയിരുന്നു ഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകം. തറക്കൂട്ടങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് നാട്. [illegible]

അനേകം തറകൾ ചേർന്നതാണ് ഒരു നാട്. പ്രാചീന തമിഴകത്തിൽ [illegible] സംഘകൃതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. 'ചെന്തമിഴ് ചേർന്ന പന്നിരു നിലങ്ങളും' തൊൽകാപ്പിയം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

> 'തെൻപാണ്ടി, കട്ട, കടം, കാർകാ—വേണ്, പൂഴി, പാൻറി, അരുവാ, അതൻവടക്കനൻറായ ചീത, മലാടു, പന്നാടു, ചെന്തമിഴ് ചേർ എതിമിൽ പന്നിരണ്ടാം'

എന്ന നാണ്ടുൽ വിവരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ കുട്ടനാട്, വേണാട്, പൂഴിനാട് മുതലായവ ചേരമണ്ഡലത്തിലായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. കേരളം ഉൾപ്പെട്ട ചേരമണ്ഡലം, ചോളമണ്ഡലം, പാണ്ഡ്യമണ്ഡലം എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു മണ്ഡലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. മണ്ഡലങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾക്ക് പുറത്തായിരുന്നു വേളിർ എന്നും കുറുനിലമന്നന്മാർ എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന ചെറുകിട രാജാക്കന്മാർ വാണിരുന്നത്.

ഓരോ ഗ്രാമവും അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ തറയും സ്വയംഭരണമാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. മേൽക്കോയ്മയുടെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലംതോറും തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ നാട്ടുസഭകളിലേയ്ക്കു ചേരിയോ ആ ഭാഗം കൊടുക്കുക എന്ന തിരിക്കാരിക്കുന്ന അവർക്കുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭൂവസ്ഥർ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിധത്തിലും ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. തറയുടെ അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട കടുംബങ്ങളുടെ തലവന്മാർ കൂടെക്കൂടി തറ യോഗങ്ങളിൽ [illegible] ഇതിന് 'തറക്കൂട്ടം' എന്ന പേരാണ്. തമിഴ് പ്രദേശങ്ങളിൽ തറക്കൂട്ടത്തിന് മൻറം, പൊതിയിൽ, പൊതുവിൽ എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ നിത്യനിയമസഭകളായിരുന്ന ഈ സഭകൾ ജനാധിപത്യ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ മൻറങ്ങളും. പക്ഷേ, ക്രമികമായി, അടിമകൾ മുതലായ മർദ്ദിതജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് അവയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'ജനാധിപത്യപരമായ' ഈ ഭരണക്രമം യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരുടെ പ്രമാണികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു.

രാജാവ് സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ചല്ല പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ സഹായിയ്ക്കാനും നിയന്ത്രിയ്ക്കാനും ചില ഉപദേശകസമിതികളുണ്ടായിരുന്നു. 'ഐംപെരുങ്കുഴു', 'എൺപേരായം' മുതലായ ഉപദേശകസമിതികളെപ്പറ്റി സംഘം കൃതികൾ പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ കീഴിലാണ് പ്രാചീന കേരളത്തിലെ കൃഷിയും കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലുകളും വിദേശവ്യാപാരവും സാഹിത്യവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടത്.

കളഭ്രന്മാരുടെ ആക്രമണത്തെത്തുടർന്നുള്ള കേരളചരിത്രത്തിലെ ഒരു ഘട്ടം ഇരുളടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. യുദ്ധങ്ങളും അരാജകത്വവും നടമാടിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത് എന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ്. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും മതപരവുമായ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായത്. അതിനുശേഷമുള്ള ഒന്ന രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘടകങ്ങൾ വ്യക്തമായി രൂപം പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. ധനികന്മാരായ കച്ചവടക്കാരുടെയും പ്രമാണികളുടെയും ഭൂസ്വത്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ നാട്ടുവാഴികളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഭൂസ്വത്തുക്കളുടെ ഉടമകളായ നാട്ടുവാഴികൾ അവരവരുടെ അവരുടെ നിലങ്ങളിലും പറമ്പുകളിലും കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന അടിയാളരും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യമാണ് ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ മുഖ്യമായ സവിശേഷത. ഭൂപ്രഭുക്കന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രധാനമായ കർത്തവ്യം.

ക്രിസ്തുവർഷം ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരായ ഭൂപ്രഭുക്കന്മാർ താന്താങ്ങളുടെ ശക്തിയും സ്വത്തുക്കളും വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി പരസ്പരം വഴക്കടിയ്ക്കുകയും യുദ്ധം വെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ചരിത്രമാണ്. കേരളക്കര ചെറിയ ചെറിയ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായി വിഭജിയ്ക്കപ്പെടുകയും ഒരോന്നിലും വിഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. ഏറ്റവും മുകളിൽ രാജാവ്, രാജാവിന്റെ കീഴിൽ നാടുവാഴികൾ, നാടുവാഴികളുടെ കീഴിൽ ദേശവാഴികൾ, ദേശവാഴികളുടെ കീഴിൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ, അല്ലെങ്കിൽ തറകളിലെ, പ്രമാണികൾ—ഇതായിരുന്നു ഭരണക്രമത്തിന്റെ രൂപം. ചിലപ്പോൾ പ്രത്യേകമായ ചില രാജാക്കന്മാർ അനു നാടുകളെ വെട്ടിപ്പിടിച്ച് സ്വന്തം രാജ്യത്തോടു ചേർക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ അന്യരാജ്യങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിന് സ്വന്തം ഇരയായിത്തീരും. വേറെ ചിലപ്പോൾ നാടുവാഴികൾ തങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മകൾക്കെതിരായി ലഹളയുണ്ടാക്കും.

എന്നാൽ മുകൾപ്പരപ്പിലുണ്ടായ ഈ ആക്രമണങ്ങളും ലഹളകളും യുദ്ധങ്ങളുമൊന്നും അടിത്തട്ടിലുള്ള സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സാരമായ യാതൊരു മാറ്റങ്ങളും വരുത്തിയിരുന്നില്ല. പ്രാകൃതകമ്യൂണിസത്തിന്റെ കാലം മുതൽക്കേ നിലനിന്നുപോന്ന ജനാധിപത്യപരമായ സാമൂഹ്യഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയിലും നിലനിന്നുപോന്നു. തറയോഗങ്ങളും നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളും ആഘോഷാവസരങ്ങളുടെയും അടിയന്തരങ്ങളുടെയും മറ്റും മേൽനോട്ടം വഹിയ്ക്കുകയും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ അതിരുകൾ കെട്ടിയ്ക്കുകയും ചിറകളും കുളങ്ങളും കുഴിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലെ വഴിയമ്പലങ്ങളും വഴിക്കിണറുകളും അമ്പലങ്ങളും മറ്റും നിർമ്മിയ്ക്കുന്നതിനേർപ്പാടു ചെയ്യുക, അമ്പലങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുക, പൊതുസ്ഥലകാര്യങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുക, കളിയിടങ്ങളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച് അക്ഷരാഭ്യാസവും ആയുധാഭ്യാസവും നൽകുക, വഴക്കുകൾ പറഞ്ഞു തീർക്കുകയും കുറ്റക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക—ഇതൊക്കെയായിരുന്നു തറക്കൂട്ടങ്ങളുടെ പ്രധാന ചുമതലകൾ.

വിവിധ തറകളുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളാണ് നാടിന്റെ പൊതുകാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ, നാട്ടുവാഴികൾ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ്. ആരോ അങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ അതിലധികമോ അംഗങ്ങൾ നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അഞ്ഞൂറ്റവർ, അറുനൂറ്റവർ, മുന്നൂറ്റവർ മുതലായ പേരുകളിലാണ് നാട്ടുകൂട്ടങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നാട്ടുവാഴികളുടെ ഒരു നേതാവും മേധാവിയുമായിരുന്നു രാജാവ്. അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ നിലനില്പിനും തന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുംവേണ്ടി നാട്ടുവാഴികളേയും അവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളേയും ആശ്രയിയ്ക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളുടെ അഭിഷ്ടങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കുമെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും ഭിലൂം രാജാവിന്ന് പ്രാപ്തിയോ അധികാരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പക്ഷേ, ഈ കൂട്ടങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ അടിയാളർക്കോ അടിമകൾക്കോ മറ്റു ദരിദ്രജനവിഭാഗങ്ങൾക്കോ യാതൊരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധികാരം മുഴുവനും നാടുവാഴികളുടെയും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരുടെയും കൈയിലായിരുന്നു. അവർക്കു ജനങ്ങളുടെ മേൽ മാറ്റമില്ലാത്ത അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ന്യായാധിപന്മാരും സൈന്യാധിപന്മാരും ശിക്ഷാകർത്താക്കളും എല്ലാം നാടുവഴികളായിരുന്നു.

സംഘം കൃതികളിലെ ചേരരാജാക്കന്മാർക്ക് സ്വന്തമായ പട്ടാളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി കാണാം. പക്ഷേ, ഫ്യൂഡലിസത്തിലെ രാജാവിന് സ്വന്തമായ ഒരു സ്ഥിരസൈന്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ നാടുവാഴികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. നാട്ടുവാഴികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയുധപരിശീലനത്തിനുള്ള കളരികൾ പലേടത്തും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയിലെ സ്വത്തുടമസ്ഥർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന അവകാശാധികാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവൽ വിവരിക്കുന്നു:

> 'ഫ്യൂഡൽ പ്രമാണികൾ രാജാവിനോട് അപ്പനോന്നോ കയ്യേറ്റോന്നോ വെറും നാമമാത്രമായ എല്ലാ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എങ്ങും ... അഭയൊഴിചർ സ്വത്രപ്രവിധിയ കൊടുത്തു വാണു. കൊച്ചി കാര്യത്തിന്റെ സ്വത്തുകളിൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [illegible] ഒരു സ്വത്തുപ്രമാണി ആയതോടെ തന്റെ അന്തസ്സ് [illegible] ഒരു സ്വതന്ത്രരാജാവായി. [illegible] അധികാരങ്ങൾ [illegible] രാജാവിനോ [illegible] സ്വത്തുകളിൽ ഒരു അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [illegible] രാജാവിനു 2000 മുതൽ 1200 പേരുവരെയുള്ള ഒരു സ്ഥാനാരോഹണ... [illegible] രാജ്യത്തിന്റെ ... ഭരണത്തിന്റെ [illegible] അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ [illegible] ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [illegible]'

ക്രിസ്തുവർഷം 1673 മുതൽ 1677 വരെ കൊച്ചിയിലെ ഡച്ചു ഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഹെൻട്രിക്ക് ആഡ്രിയൻ വാൻറീസ് എഴുതുന്നു:

> 'തങ്ങൾ സ്വന്തം പ്രദേശങ്ങളിൽ അനിയന്ത്രിതമായ അധികാരങ്ങളോടുകൂടിയ യോഗങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും അവകാശങ്ങൾക്കുമെതിരായ രാജാവിന്റെ കല്പനകളെയോ മറ്റുനടപടികളെയോ അവർ അനുസരിയ്ക്കുകയോ അവർ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. [illegible] രാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം അവഗണിയ്ക്കപ്പെട്ടാൽ അവർക്ക് [illegible] രാജാവിനോ ... പ്രഭുക്കളോ ... ഇല്ലാതാക്കാനും ഉള്ളതിനോ ചെയ്യാനും അവകാശമുണ്ട്.'

മലബാർ മാനുവലിന്റെ കർത്താവായ ലോഗൻ എഴുതുന്നു:

> 'തറകളുടെ, അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമറിപ്പബ്ലിക്കുകളുടെ ഒരു സമൂഹത്തിനാണ് 'നാട്' എന്ന പറയുന്നത്. അതിന്റെ പ്രഥമമായ അധികാരശക്തിയോടുകൂടിയ പ്രതിനിധിസഭകളായിരുന്നു നാട്ടുകൂട്ടങ്ങൾ. ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ അധികാരശക്തിയെ എതിർക്കാനും തള്ളിക്കളയാനും അന്നാധ്യക്ഷന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന മന്ത്രിമാരെ ശിക്ഷിയ്ക്കാനും നാട്ടുകൂട്ടങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു'.

രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ രാജാവിനുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തിയും അധികാരവും വളരെ തുച്ഛമായിരുന്നു. ആ തുച്ഛമായ അധികാരശക്തിയെപ്പോലും നാട്ടുകൂട്ടങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ചോദ്യം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് ക്ഷത്രിയ 'നിയമവിരുദ്ധമായ' നികുതികളെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് നാഞ്ചിനാട്ടിലെ നാട്ടാർ എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ ഇതിന്നുദാഹരണമാണ്. "കോട്ടപ്പുറം റ്റ് അവസാധാരണയായ നികുതികളും" ചുമത്തിയതിനെ ജനങ്ങളെ യോജിച്ച് ധീരമായി എതിർക്കാനുള്ള മനോഹവും ചെയ്യുകൊണ്ട് 1723 ഡിസംബറിൽ നാട്ടാർ പാസ്സാക്കിയ ഒരു പ്രമേയം തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിലിങ്ങിനെ പറയുന്നു:

> 'പ്രാചീനകാലം മുതൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അനുഭവിച്ചുപോന്ന എല്ലാ അവകാശാധികാരങ്ങളേയും നമ്മൾ അഭിമാനത്തോടെ നിലനിർത്തണം. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പിക്കനിന്നിനിടയിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ നടപടികൾ കാരണം ഏതെങ്കിലും ഗ്രാമത്തിനോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ വല്ല നഷ്ടങ്ങൾ നമ്മുടെ പൊതുഫണ്ടിൽനിന്നെടുത്തു നികത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ നമ്മൾ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ആരെങ്കിലും ഏപ്പോളെങ്കിലും ഗവൺമെന്റുമായി രഹസ്യബന്ധങ്ങളിലേർപ്പെടുകയും രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങൾക്കു ഹാനികരമാകും ചെയ്യാൽ അയാളെ നാട്ടാരുടെ പരസ്യവിചാരണക്കു വിധേയനാക്കണം'.

നാട്ടുവാഴികളും നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളും രാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ ക്രമേണ പരിമിതപ്പെടുത്താനാണ് ശ്രമിച്ചത്. രാജാവാകട്ടെ, തന്റെ സ്വന്തം അധികാരങ്ങളെ വിപുലീകരിക്കാനും നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളുടെ അധികാരശക്തിയെ ഇരക്കം വെക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ മത്സരങ്ങളിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ, ഡച്ചുകാർ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ മുതലായ വിദേശവ്യാപാരികൾ വഹിച്ച പങ്ക് ചെറുതൊന്നുമായിരുന്നില്ല.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും കേരളക്കരയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെയും ഡച്ചുകാരുടേയും ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെയും ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. കോഴിക്കോടു മാനവിക്രമൻ രാജാവും കൊച്ചിയിലെ ശക്തൻതമ്പുരാനും തിരുവിതാംകൂറിലെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവും ചെറുകിട രാജാക്കന്മാർക്കും നാട്ടുകൂട്ടങ്ങൾക്കുമെതിരായി സ്വന്തം സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാൻ പാടുപെടുകയായിരുന്നു ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഓരോ രാജാവും മറ്റുള്ളവരെ തോല്പിച്ച് കേരളത്തിലാകെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കാനും വിദേശവ്യാപാരികളുമായുള്ള കച്ചവടത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമാക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ മത്സരങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ സമർത്ഥമായി ഇടപെട്ടു. വിദേശവ്യാപാരികളുടെ സഹായം സ്വന്തം കൽകെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും അവരെ സ്വാധീനിച്ച് ... ഉദ്ദേശം. നാടുവാഴികളും നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളും തമ്മിലുള്ള കലഹത്തിന്റെ ഫലമായി, അവരുടെ ... രാജാക്കന്മാരുടെ ശക്തി... [illegible] സഹായസ്രോതസ്സുകളും ...

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് ആധുനിക തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്ഥാപകനായിട്ടാണറിയപ്പെടുന്നത്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്ത് പറവൂർ, ആലങ്ങാട്, ഇടപ്പള്ളി, കരപ്പുറം, പുത്തൂർ, ചെമ്പകശ്ശേരി, വടക്കുംകൂർ, തെക്കുംകൂർ, ഓടനാട്, പന്തളം, ഇളയിടത്തുനാട്, ദേശിങ്ങനാട്, തൃപ്പാപ്പൂർ, നാഞ്ചിനാട്, വേണാട് എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടനവധി സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം വരെ വേണാട്, കൊച്ചിയുടെതെക്കെയറ്റത്തുള്ള ചെറിയ ഒരു ഭൂവിഭാഗം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ 1729-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ വേണാടിന്റെ അധിപതിയായതോടുകൂടി സ്ഥിതി മാറി.

വിദേശികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മറ്റു സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം വെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഏകീകരിയ്ക്കാനും എല്ലായിടത്തും തന്റെ സ്വന്തം ഭരണം സ്ഥാപിയ്ക്കാനുമാണ് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ആഗ്രഹിച്ചത്. പക്ഷേ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത് വെറും സാമ്പത്തികമായ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലാകെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയാധിപത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യം നേടാനുള്ള ഒന്നാന്തരമൊരവസരമായിരുന്നു ടിപ്പുവുമായുണ്ടായ യുദ്ധം. ടിപ്പുവിന്റെ നേരിട്ടുനന്നതിനവേണ്ടി കേരളത്തിലെ വിവിധ രാജാക്കന്മാരുടെ സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതിലിങ്ങിനെ പറയുന്നു.

> 'നിങ്ങളെയെല്ലാം ടിപ്പുവിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാക്കി യഥാപൂർവ്വം അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആരോഹണം ചെയ്യിക്കാനാണ് കമ്പനിക്കാർ നിങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജാഗരൂകരായിരിക്കും. പേരിനു എന്തെങ്കിലും കപ്പം മാത്രം കൊടുത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പൂർണ്ണാവകാശവും ഉദാരമായ കമ്പനി ഇച്ഛിക്കുന്നുള്ളു'.

പക്ഷേ, ഇതു തനിവഞ്ചനയായിരുന്നു. ടിപ്പുവെ തോല്പിച്ചതിനു ശേഷം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവും ബ്രിട്ടീഷുകാരും തമ്മിലുണ്ടായ ഉടമ്പടി വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതു വ്യക്തമാവും.

ഈ ഉടമ്പടിയുടെ അർത്ഥം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളുടെ മേൽക്കോയ്മയെ യാതൊന്നും ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നാണ്; തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളുടെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കേണ്ട ഒരു ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ട മാത്രമായിത്തീർന്നു എന്നാണ്.

മലബാറിനെ കീഴടക്കുക താരതമ്യേന എളുപ്പമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ മലബാർ ടിപ്പുവിന്റെ കീഴിലായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചെറുകിട രാജാക്കന്മാരുടെ കാര്യം പിന്നെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരിൽ പലരും തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കോടിപ്പോയി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. മലബാറിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ ടിപ്പു പല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തി. മലബാറിനെ അഞ്ചു ഡിസ്ട്രിക്ടുകളായി വിഭജിയ്ക്കുകയും ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്ടിന്റേയും മേൽനോട്ടത്തിനോരോ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫോറാക്കിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ ഫറോക്ക് ആയിരുന്നു തലസ്ഥാനം. ആ ഷേഡി ബെംഗ്ലോൺ മലബാറിലെ പ്രധാന സേനാപതിയും വൈസ്രോയിയുമായി.

ടിപ്പുവിനെ കപ്പം കൊടുത്തു കീഴടക്കാൻ സമ്മതിച്ച സാമൂതിരി രാജാവു തിരുവിതാംകൂറിനെ എതിർക്കാൻ ടിപ്പുവിനെ സഹായിയ്ക്കാനും ഏറ്റിരുന്നു. പക്ഷേ, ടിപ്പുവിന്റെ രാജാക്കന്മാരുടെ പിൻബലത്തോടുകൂടി ഉന്നൈനാൻ ഇടങ്ങിയ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആക്രമണത്തിനുമുമ്പിൽ ടിപ്പു പരാജയപ്പെട്ടു. 1792 മാർച്ചിലെ ശ്രീരംഗപട്ടണം സന്ധിയോടുകൂടി മലബാറിലെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിലായി. പഴശ്ശിരാജാവ് മാത്രമാണ് ചെറുത്തുനിന്നത്. 1805 ഓടു കൂടി എല്ലാ എതിർപ്പുകളും തകർക്കപ്പെട്ടു.

1792 ആഗസ്റ്റിൽ കോഴിക്കോട്ടുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരും സാമൂതിരിയും തമ്മിൽ ഒരു കരാറുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് മുതൽ മുതൽ കറ്റസ്രസിരുന്നതു തൊട്ടുള്ള വടക്കും പറ വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കൊല്ലവർഷം 968-ാമാണ്ട് ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് 4,16,366 ക. 1 ണ പാട്ടപണത്തിനു കമ്പനിക്കാർ സാമൂതിരിയെ ഏല്പിച്ചു. പക്ഷേ, ഏറെക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ സ്ഥിതിയും മാറി. സാമൂതിരി രാജാവ് രാഷ്ട്രീയാധികാരമൊന്നുമില്ലാത്ത വെറുമൊരു ജന്മിയായിത്തീർന്നു.

കൊച്ചി രാജാവ് തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനെപ്പോലെ അന്ന് ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തിന്റെ മഹാരാജാവായി ഇടരാൻ അനുവദിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതായതു തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനെപ്പോലെതന്നെ കൊച്ചിരാജാവും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളുടെ കല്പനകളനുസരിയ്ക്കുന്ന ഒരു സേവ്യാധിപതിയായി മാറി.

പട്ടാളങ്ങളും നിതിന്യായങ്ങളും ഭരണകൂടത്തിന്റെ മറ്റു ഘടകങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കൈയിലായി.

ചെറുകിട രാജാക്കന്മാരും നാടുവാഴികളും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നികുതിപിരിവുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ രാഷ്ട്രീയാധികാരം പോയി. പക്ഷേ, കൃഷിക്കാരെ ചൂഷണം ചെയ്യു സ്വത്തുകൾ സമ്പാദിയ്ക്കാനുള്ള സാമ്പത്തികാധികാരങ്ങൾ നിലനിർത്തപ്പെട്ടു. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെന്നപോലെ കേരളത്തിലും തങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരമുറപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി കേരളമാകെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണാധികാരത്തിന് കീഴിലായി. പക്ഷേ, കേരളം ഒരൊറ്റ ദേശമെന്ന നിലയ്ക്കു ഭരിയ്ക്കപ്പെട്ടത്. മലബാർ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൻ കീഴിലായി. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും മാകട്ടെ, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്ക് ഭരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മൂന്നുപ്രദേശങ്ങളും, അവസാന വിശകലനത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

ക്രമേണ ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവനും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അധീനത്തിലായി. പഴയ ഗ്രാമഭരണവ്യവസ്ഥയും ഫ്യൂഡൽ ഭരണകൂടങ്ങളും നാമാവശേഷമായി.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷധീനപ്രദേശങ്ങൾ ബങ്കാൾ, ബോംബെ, മദ്രാസ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന പ്രസിഡൻസികളായി വിഭജിയ്ക്കപ്പെട്ടത്. 1833-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ 'ചാർട്ടർ ആക്ട്' അനുസരിച്ച് ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാരുടെ വാണിജ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർത്തലാക്കുകയും രാഷ്ട്രീയാധികാരങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നുകയും ചെയ്തു. കമ്പനിയുടെ ഭരണത്തെ ഏകീകരിക്കാനും കേന്ദ്രീകരിക്കാനും വേണ്ടി സിവിലും സൈനികവുമായ എല്ലാ ഭരണകാര്യങ്ങളും ഗവർണ്ണർ ജനറലിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കപ്പെട്ടു. 1857 ലെ സിപ്പായി ലഹളയ്ക്കുശേഷം 1858-ൽ പാസാക്കപ്പെട്ട നിയമമനുസരിച്ച് കമ്പനിയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയും ഇന്ത്യയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലാവുകയും ചെയ്തു. 'കോർട്ട് ഓഫ് ഡിറെക്ടേഴ്സ്', 'കൺട്രോൾ ബോർഡ്' മുതലായവയുടെ സ്ഥാനത്ത് 'സിക്രട്ടറി ഓഫ് സ്റ്റേറ്റ് ഫോർ ഇന്ത്യ' എന്ന പുതിയൊരു സ്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയിലെ ഗവർണ്ണർ ജനറൽ വൈസ്രോയി കൂടിയായി.

അതിനുശേഷം പലപ്പോഴായി പല ഭരണപരിഷ്ക്കാരങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1909 ലെ മിന്റോമോർലി പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള നിയമവും 1919 ലെ നിയമവും 1935 ലെ ഇന്ത്യാ ആക്ടും പുറമേ പറയത്തക്കവയാണ്. ഓരോ ഭരണപരിഷ്ക്കാരവും ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തെ കൂടുതൽ ഉറപ്പിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു.

ബ്രിട്ടനിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ലോയിഡ് ജോർജ്ജ് 1922 ആഗസ്റ്റ് 2-ാംനു കോമൺസ് സഭയിൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി:

> "ഇന്ത്യ ബ്രിട്ടീഷ് സിവിൽസർവ്വീസിന്റെ സഹായവും നേതൃത്വവും കൂടാതെ നിലനില്പാൻ കഴിയുന്ന യാതൊരു കാലഘട്ടത്തേയും എനിക്ക കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. മുഴുവൻ ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെയും ഉരുക്കുചട്ടക്കൂടാണത്".

ഇന്ത്യയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക സ്വയംഭരണാവകാശം നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്ന പ്രഖ്യാപിതോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് 1935-ലെ പുതിയ ഇന്ത്യാ ആക്ട് പാസ്സാക്കപ്പെട്ടത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നേരിട്ടു കീഴിലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഫെഡറേഷനിൽ നിർബന്ധമായി ചേരണം; പക്ഷേ, കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമടക്കമുള്ള അറുനൂറോളം നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ചേർന്നാൽ മതി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ചേരാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സംസ്ഥാനങ്ങളിലാകട്ടെ ഫെഡറേഷനെതിരായി വമ്പിച്ച പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ ഫെഡറേഷൻ നടപ്പിൽ വന്നില്ല. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും പഴയപടിതന്നെ നിലനിന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ മലബാർ സംസ്ഥാനസ്വയംഭരണത്തിനു വിധേയമായി.

പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വയംഭരണത്തിന്റെ കണികപോലും അതിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബോംബെയിലെ മുൻ പ്രീമിയറും ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ ഇന്ത്യൻ അംബാസിഡറുമായ എം. സി. ചഗ്ള തന്റെ 'ഇന്ത്യൻ ഗവൺമെന്റ് ആൻഡ് ദി സ്റ്റേറ്റ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നതുപോലെ, "ജനങ്ങളിലും ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങളിലുമുള്ള അവിശ്വാസം, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ ഊന്നൽ, ഇന്ത്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷുഭരണം ഉടയമനൊന്നുകൂടാൻതക്ക ക്കവിധത്തിൽ ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കൈയിൽത്തന്നെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കൽ—ഇതിന്റെയെല്ലാം വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ആക്ടിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്".

ആക്ടിന്റെ പിതാവെന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്റ്റാൻലി ബാൾഡ്വിൻ തന്നെ ഇക്കാര്യം ഇറന്ന് സമ്മതിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. 1935 ഫെബ്രുവരി 5-ാംനു ചെയ്ത ഒരു റേഡിയോ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചതിങ്ങിനെയാണ്:

> "ഇന്ത്യക്കാരായ മന്ത്രിമാർ നമ്മളുദ്ദേശിയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ വേണ്ടിയാണ് രാഷ്ട്രീയാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്. അവരെക്കൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ വൈസ്രോയിയുടേയും ഗവർണ്ണർമാരുടേയും അവരുടെ കീഴിൽ സ്റ്റേറ്റ് സിക്രട്ടറിയായി റിക്രൂട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട പാർലിമെന്റിനാൽ സംരക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുന്ന സർവ്വീസുകളുടേയും കടമ. ഈ കടമ നിറവേറ്റുവാനാവശ്യമായ ഉപാധികളും സുരക്ഷിതമാണ്".

പക്ഷേ, ബ്രിട്ടീഷ്ഭരണാധികാരികൾ ഉദ്ദേശിച്ച വഴിയല്ല സംഭവങ്ങൾ നീങ്ങിയത്. ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയവിമോചന പ്രസ്ഥാനം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവന്നു. ഒടുവിൽ 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം നു ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രയായി. 1950 ജനവരി 26-ാം നു സ്വതന്ത്ര്യഇന്ത്യ റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണഘടന നടപ്പിൽവന്നു. 1956 നവംബർ 1-ാം നു ഇന്ത്യയുടെ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിന് പുനസ്സംഘടിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് വൈസ്രോയിയും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്ണർമാരും ബ്രിട്ടീഷ് സേനാനായകന്മാരും പോയി. അവരുടെ സ്ഥാനത്തു ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പ്രസിഡണ്ടും ഇന്ത്യക്കാരായ ഗവർണ്ണർമാരും ഇന്ത്യൻ സേനാധിപതിയും നിലവിൽ വന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെണ്ടിന്റെ പിട്ടത്തവസാനിച്ചു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കേന്ദ്രത്തിലും സ്റ്റേറ്റുകളിലും പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തിന്മേൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന നിയമസഭകൾ വന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സിവിൽ സർവ്വീസ് പോയി, അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്ത്യൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സർവ്വീസ് സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ബ്രിട്ടീഷ്സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരുടെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്ത്യൻ സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരുടെ ഭരണകൂടം ആവിർഭവിച്ചു.

അധികാരകൈമാറ്റമുണ്ടായത് വിപ്ലവപരമായിട്ടല്ല, സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഭരണകൂടത്തിൽ സമൂലമായ പരിവർത്തനങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല; ഭരണകൂടത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് പഴയപടി തന്നെ നിലനിന്നു. പഴയ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വം, പഴയ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്സമ്പ്രദായം, പഴയ വഴക്കങ്ങളും പഴയ റൂളുകളും എല്ലാം പഴയതു തന്നെ എം.സി. ചഗ്ള എഴുതുന്നു:

> 'പഴയതിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തവും പൂർണ്ണവുമായ ഒരു വേർപിരിയലിനെയല്ല ഇന്ത്യയുടെ ഭരണവ്യവസ്ഥ പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ നിന്നു പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയ ഭരണത്തിന്റെ പഴയ ചട്ടക്കൂടു തുടരേണ്ടിവന്നു (1935ലെ) ഇന്ത്യാആക്ടിലെ ഉപോല്പല വ്യവസ്ഥകൾ പുതിയ ഭരണഘടനയിലും ആവർത്തിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു'.

പക്ഷേ, അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു മാറ്റമുണ്ടായി. ഭരണകൂടത്തിന്റെ തലപ്പത്തുനിന്ന് ബ്രിട്ടീഷ്ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം പിന്മാറുകയും അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം കയറിയിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

തൊഴിലാളികൾക്കും ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ സാധാരണജനങ്ങൾക്കും അയ്യഞ്ചുകൊല്ലം കൂടുമ്പോളൊരിക്കൽ വോട്ടുചെയ്യുകയെന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് യാതൊരധികാരവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പട്ടാളം, കോടതി, സിവിൽസർവ്വീസ് മുടങ്ങിയ ഭരണകൂടത്തിന്റെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ബൂർഷ്വാസിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ മർമ്മപ്രധാനമായ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളും ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ പിടിയിലാണ്.

കേരളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? കേരളത്തിനു പ്രത്യേകമായ ഒരു ഭരണകൂടമില്ല. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സ്റ്റേറ്റുകളും കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരൊറ്റ ഭരണാധികാരശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്.

1957 മുതൽക്ക് കേരളത്തിൽ ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയാണ് ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, മന്ത്രിസഭയുടെ ഗവൺമെന്റും ഭരണകൂടവും ഒന്നല്ല. ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് മറ്റു സ്റ്റേറ്റ് മന്ത്രിസഭകളെന്നപോലെത്തന്നെ കേരളത്തിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയും ഭരണം നടത്തുന്നത്. കേന്ദ്രീകൃതമായ പട്ടാളശക്തി, കേന്ദ്രീകൃതമായ ഐ.എ.എസ്സും, ഐ.പി.എസ്സും, കേന്ദ്രീകൃതമായ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ, കേന്ദ്രീകൃതമായ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ—എല്ലാം ബൂർഷ്വാസിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളും ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളാണ് കൈയടക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളത്.

1935-ലെ ഭരണഘടന ഏറ്റവും തുച്ഛമായ ചില അധികാരങ്ങൾ മാത്രമേ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇക്കാര്യത്തിലും പുതിയ ഭരണഘടന പഴയതിനെ ആവർത്തിയ്ക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എം.സി. ചഗ്ള തന്നെ തുറന്ന പറയുന്നു.

> 'ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക സ്വതന്ത്രമായ യാതൊരധികാരശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വികേന്ദ്രീകരണനയത്തിന്റെ ഫലമായി അവയ്ക്ക് പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്താനുള്ള ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അധികാരങ്ങളുപയോഗിക്കാനം കാര്യത്തിൽ അവ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രതിനിധികൾ മാത്രമായിരുന്നു. അതിനാൽ പുതിയ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചുള്ള സ്റ്റേറ്റുകൾ രൂപവൽക്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അതാവശ്യമാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു ദേശീയതാല്പര്യങ്ങൾക്ക വിഘാതം വരുത്താതെയിരിയ്ക്കാനായി ചില അധികാരങ്ങൾ മാത്രമേ അവയ്ക്ക നൽകപ്പെട്ടുള്ളു'.

പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനുള്ള അധികാരമെല്ലാം കേന്ദ്രപാർലമെന്റിനാണ് അതു തന്നെ. പ്രധാനമല്ലാത്ത ചില നിയമ നിർമ്മാണങ്ങളിലേർപ്പെടാൻ സ്റ്റേറ്റുകൾക്ക് അവകാശമുണ്ട് എന്നതു ശരി തന്നെ. പക്ഷേ, അവ തന്നെയും കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി നടത്താനാവില്ല. നിയമനിർമ്മാണത്തിനു കടിഞ്ഞാണിടാൻ ഗവർണ്ണറും പ്രസിഡന്റും മാത്രമല്ല, സുപ്രീം കോടതിയുമുണ്ട്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സ്റ്റേറ്റ് മന്ത്രിസഭകളുടെ അവകാശാധികാരങ്ങൾ വളരെ വളരെ പരിമിതമാണ്.

ഇന്ത്യയിലിന്നു നിലനിൽക്കുന്ന ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ദുർബ്ബലമായ വശങ്ങളിലൊന്നാണിത്.

നവയുഗം വാർഷികപ്പതിപ്പ് 1959.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്ന കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 8

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. കേരളചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കം
2. കേരളത്തിലെ ശിലായുഗ മനുഷ്യർ
3. മഹാശിലാസംസ്കാരം
4. ഗോത്രസമുദായങ്ങൾ
5. സംഘംകൃതികൾ
6. ഗോത്രഭരണത്തിൽ നിന്ന് രാജവാഴ്ചയിലേക്ക്
7. മൂവരചരും ചിറ്റരചരും
8. സംഘംകൃതികളിലെ ചേരരാജാക്കൻമാർ
9. തൊഴിലും ജാതിയും
10. പ്രാചീനകേരളത്തിലെ കുടുംബബന്ധങ്ങൾ
11. സംഘംകൃതികളിലെ സാമൂഹ്യജീവിതം
12. മതവും ദൈവവും
13. പ്രാചീനകേരളത്തിലെ വ്യാപാരബന്ധങ്ങൾ
14. മലയാള ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം
15. ഫ്യൂഡലിസത്തിലേക്ക്
16. ചരിത്രപരമായ ഒരവലോകനം
17. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ആരംഭം
18. ബ്രിട്ടീഷ്ഭരണത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലങ്ങൾ
19. കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും
20. മലബാർ ലഹള
21. നിസ്സഹകരണത്തിൽനിന്ന് നിയമലംഘനത്തിലേയ്ക്ക്
22. നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം
23. ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം
24. വീണ്ടും നിയമലംഘനം
25. സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പുതിയ ഘട്ടത്തിൽ
26. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം
27. ആഗസ്റ്റ് സമരം
28. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്ക്
29. ഐക്യകേരളം

വെബ് പതിപ്പ് കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014